

Paul Craig Roberts: Strategické chyby Kremlu vedou k válce

- CZ24 News | 5. prosince 2021

USA/RUSKO: Zatímco americká prodejná média a prodejní „vědci“ závislí na Fauciho kontrolovaných grantech NIH a Big Pharma vyvolávají strach z relativně neškodné „varianty Omicron“, skutečná nebezpečná situace, kterou jsem předvídal sedm let, zvedá svou smrtící hlavu.

Arogantní hlupáci ve Washingtonu ztracení ve vlastní pýše nacvičovali jaderné útoky na Rusko ve vzdálenosti 20 kilometrů od jeho hranic. Ruský ministr obrany Sergej Šojgu oznámil, že washingtonská operace *Global Thunder* testuje odpálení jaderných zbraní proti Rusku ze západního i východního směru.

Ruský prezident Vladimir Putin prohlásil, že Washington nebere vážně varování, aby nepřekračoval červenou linii načrtnutou Moskvou.

Putin má pravdu. Ale je to vina Kremlu.

Jediným rozhodným krokem, který Kreml podnikl v reakci na intenzivní provokace Washingtonu a NATO, bylo rozhodnutí Kremlu akceptovat drtivou většinu hlasů obyvatel Krymu, kteří se rozhodli pro jeho opětovné začlenění do Ruska, ke kterému toto území patřilo 300 let. Alternativou pro Kreml byla ztráta ruské černomořské námořní základny.

Strategickou chybou první velikosti bylo, že Kreml odmítl stejnou žádost Rusů žijících v Doněcké a Luhanské republice, tedy na územích, která byla rovněž po staletí součástí Ruska. Tím, že Kreml ignoroval žádost donbaských Rusů, je vystavil válce a ničení ze strany ukrajinské armády a různých neonacistických ukrajinských milicí. Kdyby Kreml obě republiky na základě referenda prohlásil za ruská území, konflikt by skončil, protože Ukrajina by se neodvážila otevřeně na Rusko útočit. Bez probíhajícího konfliktu by Washington nemohl pokračovat ve svých machinacích proti Rusku na Ukrajině.

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Ve snaze zachránit situaci Kreml připravil „Minskou dohodu“, kterou měly západní mocnosti podpořit, ale nepodpořily. Konflikt tak od roku 2014 nadále doutná a poskytl Washingtonu sedm let k tomu, aby pomocí protiruské propagandy určoval narativ.

Pasivita Kremlu a jeho snaha spoléhat se na dohody s USA a NATO při řešení ukrajinské situace, kterou Washington rozhodně nechce řešit, přesvědčila Washington a ministra NATO Jense Stoltenberga, že v Rusku se bojovat nechce, čímž vznikla situace, které jsem se obával: Washington dospěl k závěru, že červené linie Ruska jsou pouhou rétorikou.

K tomuto nebezpečnému výsledku přispělo mnoho dalších selhání Kremlu. Kreml stále dovoluje Izraeli útočit na syrské území, i když k zastavení útoku by stačil jeden telefonát od Putina. Kreml stále dovoluje okupaci malé části Sýrie vojsky USA a arabskými žoldáky CIA nepřátelskými vůči syrskému státu. Kreml stále nereaguje na masivní urážky ruského prezidenta a o těch, kteří Rusko uráží, mluví jako o „našich západních partnerech“.

Nejsou to reakce, které by vytvářely dojem, že za červenou linií Kremlu stojí nějaká síla.

Kreml také neúspěšně předvídal kroky Washingtonu, což svědčí o neschopnosti zpravodajských služeb nebo o ochotě Kremlu nevěřit zprávám ruských zpravodajských služeb. Navzdory odhadnutelné situaci Kreml nedokázal předvídat invazi do Jižní Osetie v roce 2008, kterou provedla gruzínská armáda vycvičená a vybavená Spojenými státy a Izraelem. Putin byl na letních olympijských hrách v Pekingu. Kreml nedokázal předvídat zjevné svržení demokraticky zvolené ukrajinské vlády Washingtonem a nahrazení Rusku přátelského režimu režimem neonacistickým. Putin byl na olympijských hrách v Soči.

Washington prostě nebude brát vážně vládu, která není schopna adekvátně reagovat, když jsou porušovány její zájmy na jejím vlastním dvorku.

Člověk by si myslel, že se Kreml poučí ze zkušeností, ale zřejmě ne. V souvislosti se zprávami, že polovina ukrajinské armády je v oblasti Donbasu a ohrožuje ruské obyvatele, hrozí americký ministr zahraničí Blinken Rusku „vážnými následky“, pokud Rusko bude donbaské Rusy chránit.

Představte si, že taková nula jako Blinken, člověk bez schopností a úspěchů, představitel druhořadé vojenské mocnosti, která diskriminuje své vlastní bílé vojáky, vyhrožuje dominantní světové vojenské síle. To je zpupnost, zpupnost podporovaná léty slabé reakce Kremlu na velké provokace. Jak jsem již varoval, nevýrazná ruská reakce, byť vedena dobrým úmyslem, podporuje další provokace a dříve či později Washington učiní rozhodný krok a překročí červenou linii. Rusové zahrnutí do kouta už nebudou mít jinou možnost, než reagovat vojensky. Obava z jaderné války je důvodem mého varování. Rusko musí rázně zakročit, aby zastavilo postupující provokace, které mohou skončit pouze válkou.

Proč Kreml reaguje na urážky a provokace tak mírně? Nemám žádné interní informace. Spekuluje se o tom, že

1. Kreml chce, aby Rusové z Donbasu zůstali na Ukrajině, aby oslabil vliv protiruských postojů na západní Ukrajině;
2. Kreml nechtěl potvrdit propagandu Washingtonu, že Rusko obnovuje sovětské impérium tím, že si kromě Krymu znovu přivlastní i Donbas a Doněck;
3. západní ruská inteligence má větší důvěru v Západ než ve svou vládu;
4. atlantističtí integrátoři si přejí být raději součástí Západu než být spojenci Číny;
5. Kreml si myslí, že když se bude nadále držet při zemi a bude otevřený spolupráci se Západem, všechny potíže se vyřeší;
6. Rusko zná hrůzy války a chce se jí za každou cenu vyhnout;
7. ruští oligarchové a miliardáři potřebují být se Západem zadobře, počítají s ním jako s útočištěm pro své nakradené bohatství.

Všechny tyto důvody jsou v rámci možností rozumné. Problém je, že všechny tyto důvody ignorují skutečnost, že Rusko je nepřítelem, kterého si Washington vybral. Rusko je nepřítel, který ospravedlňuje roční rozpočet amerického vojensko-bezpečnostního komplexu ve výši 1 000 miliard dolarů. Rusko je nepřítelem, který posiluje pozici Washingtonu v NATO a jeho evropském impériu. Rusko je nepřítel, který udržuje Washingtonem zneužívané americké obyvatelstvo v loajalitě vůči

vládě, která ničí americkou svobodu. Rusko je nepřítel, který může být spolu s Čínou obviňován z každého selhání Washingtonu. Jak může Kreml nevidět, že nepřátelství americké elity vůči Rusku je tak ohromující, že prezident Trump byl konfrontován s „Russiagate“ zinscenovanou CIA/FBI/ministerstvem spravedlnosti za pouhé prohlášení, že hodlá obnovit normální vztahy s Ruskem?

Normální vztahy s Ruskem jsou nepřípustné do té míry, že prezident Spojených států byl v ukradených volbách odvolán z funkce poté, co selhaly vykonstruované pokusy o „Russiagate“ a „Impeachgate“. K dovršení poučení pro všechny budoucí prezidenty, že normální vztahy s Ruskem jsou nepřípustné, jsou Trumpovi příznivci stíháni za účast na shromáždění na podporu Trumpa, shromáždění, které je nyní známé jako „Trumpova vzpoura“. Šest set nevinných lidí je drženo ve vězení v rozporu s habeas corpus a právy podle prvního dodatku. Ani americká ústava je nedokáže ochránit.

A to je vláda, o které si Kreml myslí, že se s ní může dohodnout!

Bůh pomáhej Rusům i nám všem, protože provokace Washingtonu pokračují na cestě k válce.

Zdroj: www.paulcraigroberts.org

Autor: Paul Craig Roberts

Preklad: Zvedavec